

Повикалъ и мнозина отъ планинските независими тракийци, които съ меченосци (*μαχαιροφόροι*) и се наричатъ *дии*: повечето отъ тъхъ живѣятъ въ Родопите. Едни отъ тъхъ убѣдилъ, като имъ обѣщали заплата, а други го послѣдовали доброволно. Освѣнъ това Ситалъ повдигналь и агрианитъ, леентъ и другитъ нему подвластни пеонски племена. Тѣ били крайнитъ народи на дѣржавата му, тѣ като тя се простирала до леентъ и пеонцитъ и рѣката Стимонъ¹²⁾, която извира отъ планината Скомий¹³⁾ и тече прѣзъ страната на агрианитъ и леентъ, дѣто се захваща вече областта на независимите пеонци. Къмъ страната на трибалитъ, които сѫщо сѫ независими, владѣнието му се ограничавали отъ треритъ и тилатеитъ. Тия послѣднитъ живѣятъ на съверъ отъ планината Скомий и на западъ достигатъ до рѣка Оскъ, която извира отъ сѫщата планина, отъ дѣто извиратъ Нестъ и Хебъръ¹⁴⁾). Тая планина е необитаема, голъма и е свѣрзана съ Родопите.

97. Одриското царство се простиравало покрай морето отъ гр. Абдера къмъ Евксинския Понти до устието на рѣка Истъръ. Тая брѣгова линия може да се обиколи съ товаренъ корабъ по най-късия путь въ четири дни и четири нощи, ако вѣе постоянно попътенъ вѣтъръ; но сухо обаче най-правия путь отъ Абдера до Истъръ извѣрвава добъръ пѣшходецъ

¹²⁾ Въ оригинала II 96, 3 четемъ: μέχρι Γρααιῶν καὶ Δαιαιῶν Παιόνων καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, δε ἐκ τοῦ Σκομίου δροῦς δε' Ἀγριάνων καὶ Δαιαιῶν βετεῖ, ὥριζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παιόνας αὐτονόμους ἦδη. Издателите изхвѣрлятъ думитъ *Graaiion* καὶ, като ги считатъ дитография на *Daiαιion* (ср. изданието на Classen-Steup т. II стр. 237). Обаче Oberhummer у Pauly-Wissowa, подъ дума *Graaioi*, изтъква, че четенето *Graaiion* може да се подкрѣпи съ името *Graero* въ Tab. Peuting. VIII (по пътя отъ Филипи къмъ Хераклея Синтика: у Geogr. Rav. IV 9: *gretion*). Това име може би живѣе въ днешното *Graovo* (И. Ивановъ Сѣв. Македония 2).

¹³⁾ Σκόπιος: повечето издатели прѣпочитатъ тая форма, която се намира въ по-добрите рѣкописи, прѣдъ *Σκόπερος*; послѣдната четемъ у Аристотель, Meteor. I, 13. — Плиний 4, 10, 17 нарича тая планина Scopius. Скомий е Витоша; ср Г. И. Кацаровъ, Приность къмъ старата ист. на София 2; Д. Дечевъ Изв. на Истор. Друж. IV 32 сл.

¹⁴⁾ Οσκόις: Херодотъ 4, 49 я нарича *Σκόις*, Страбонъ 13, р. 590 С — *Σκάιος*, Плиний 3, 26, 149 — *Oescus*; дн. Искъръ. Νέστος е дн. Места. Тукидидъ не именува планината, отъ която извиратъ Оскъ, Нестъ и Хебъръ (Марица). Споредъ Aristot. Meteor. I, 13 Стимонъ, Нестъ и Хебъръ извиратъ отъ Скомбъръ. Споредъ Херодота и Плиния Искъръ извира отъ Родопите.